

στας τούτους βλέποντες, οί πάντες ἐξεπλήσοντο, νομίζοντες ὅτι καί ἀλλαγῆναι οὐκ ἔστιν ἐπιφανέστεροι ἔλεγον ὅτι ἀνεκαλύφθη νέα ὁδός εἰς τὰς νήσους, διὰ ξηρᾶς.

Τὰς διαφορὰς ἀναγγελίας διαδέχεται μέγας ἀλλαγαμὸς, φωναὶ τρομακτικαί, καὶ εἰ πλησίον τις τοῦ κακοῦ παρίσταται, ἐτι τρομακτικώτεροι. Αἱ ὁδοὶ πληροῦνται ἀνθρώπων καὶ ζώων ὑδροφόρων καὶ ἀχ' ἰσοφόρων. πάντων τρεχόντων τῆδε κάκεισε. Ἐπὶ πᾶσι δὲ οἱ πυροσβέσται ἐπίσης τρέχοντες, τρέχοντες. Οὗτοι νῦν διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, τοὺς τοῦ παλαιοῦ συστήματος, καὶ τοὺς τοῦ κόμητος Τσεκένη. Καὶ οἱ μὲν τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ οἱ εὐρωπαϊκῆς πω, ὅσον ἔνεστιν ἐν Τουρκίᾳ, κατηρητισμένοι τακτικῶς καὶ συγκεροτημένως βαίνοντες, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἀντλίας ὑπὸ ἵππων τυρομένας, καὶ διάφορα ἐφ' ἀμαξῶν σωστικά ἐργαλεῖα, καὶ γυμνασμένοι ἐπιστημονικῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν, ὁμοιόμορφως ἐνδεδυμένοι καὶ κράνος φέροντες. Οἱ δ' ἄλλοι, οἱ τοῦ παλαιοῦ συστήματος, εἰσὶν ἔκτακτοι, ἀμισθοί, τὸ ἔργον αὐτῶν ὡς παληκαριὰν θεωροῦντες, καὶ τρέχοντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς ἐπ' ὤμων φέροντες ἀντλίαν μικράν. Ἡ ζωηρότης ὅμως αὐτῶν καὶ εὐκινησία ἐστὶ θαυμασία. Ὁ βλέπων αὐτοὺς τρέχοντας καὶ ἐργαζομένους ἀληθῶς τοὺς θαυμάζει. Γυμνοὶ σχεδὸν καὶ ἀνυπόδητοι καλπάχουσιν οὕτως εἶπεν εἰς τὰς ὁδοὺς γοερῶς κραυγάζοντες. Ἄν δὲ τις αὐτῶν δεῖξει ὅτι δὲν ὑποτάσσεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν (ρεῖζῆ) δέρεται ὑπ' αὐτοῦ διὰ βουνεύρου εἰς τοὺς γυμνοὺς πόδας. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὗτοι εἶνε ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν ἀμισθοί, ἀφικνούμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, ἐπιδίδονται πρώτιστα εἰς διαρπαγὰς καὶ κλοπὰς· διὸ πολλοὶ ἀποφεύγουσι νὰ ζητήσωσι τὴν βοήθειαν αὐτῶν.

Καὶ ταῦτα ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς. Ἐκαστος δύναται νὰ φαντασθῆ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐπιπλα, στρώματα, ἀντλίας, στρατιῶται, χαμάληδες, ὑδροφόροι, πυροσβέσται καὶ

πάντες, εἶδους ἀνθρώποι καὶ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων ἰδοὺ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἄλλα ταῦτα, ἀν εὐνόητα καὶ γνωστὰ τοῖς πλείστοις, παραλείπομεν καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν πυρκαϊάν τῆς παρελθούσης τρίτης.

Καθ' ἣν ὥραν τὸ πῦρ ἤρξατο τοῦ καταστρεπτικοῦ αὐτοῦ ἔργου ἔπνεε σφοδρὸς βορειοδυτικὸς ἄνεμος. Τοῦτο συνετέλεσεν ὅπως τὸ καταστρεπτικὸν πῦρ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις καὶ πολλὰς διευθύνσεις. Καὶ ἔσπευταν μὲν πλείστα βοηθητικὰ μέσα, ἀλλ' ἡ ὁρμὴ τοῦ στοιχείου ἦτα μεγάλη, καὶ ὅτε ἐπῆλθεν ἡ ἀποσβέστις αὐτοῦ ἦσαν πλέον τέσσαρα τριακῶσαι οἰκίας. Ἡ καταστροφή αὕτη καθ' ἣ ὑπολογίζεται, ἐπέφερε τὴν δυστυχίαν εἰς 150 περίπου οἰκογενείας, στερηθείσας τῶν πάντων. Εἶδον γράϊαν κλαίουσαν ὡς ἀπολέσασαν τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἐβίου, καθότι μὴ ὑπανδρευθεῖσα διετέλει μόνη ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ αὐτοῦ σπριγματος καὶ ἐξαιτουμένη τὴν ἀρωγὴν τῶν διαβατῶν. Καὶ πόσα καὶ πόσα τοιαῦτα δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἀναγράψῃ. Ἐν γένει ἡ πυρκαϊὰ αὕτη εἶνε ἡ μεγίστη ἐξ ὅσων ἐγένοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει. Μανθάνω δ' εὐχαρίστως ὅτι ὁ Σουλτάνος, ὃς ὑπ' ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων ἐμφορεῖται, διέταξε πρῶτον μὲν ὅπως αὐστηρῶς ἐρευνηθῆ ὁ λόγος τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης, καθότι λέγεται ὅτι αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τινος Χατζάρα, ἔχοντος τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἠσφαλισμένου, χάριν κερδοσκοπίας, καὶ δεύτερον ὅπως πᾶσα περιθάλψις παραχωρηθῆ τοῖς πτωχοῖσι. Ἐκ διαταγῆς δ' αὐτοῦ ἐστάλησαν ἱκαναὶ σκηναὶ καὶ διαταγαὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ στρατῶνος Σελιμιέ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πρώτων ἀναγκῶν.

Οὕτως

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Κροατία ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ πράγματα εἰς τὴν

ζων: θέσις διὰ τὸν πλουσιώτερον. Ἐγίναμεν σχεδὸν πτωχοὶ καὶ δὲν μᾶς γνωρίζουν πλέον.

Ὁ Μπασελίνος ἤκουσεν ἡσυχῶς τὴν ὀρμητικὴν ταύτην ἀποστροφὴν πληρωθείσης εἰς τὸ μέσον αὐτὸ τῆς καρδίας τῆς μαρκησίας. Ἀκουσίως του, ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ ἐσωτερικὴν τινὰ εὐχαρίστησιν, ἣτις ἐγεννήθη ἐν αὐτῷ. Ἐγινε κατακόκκινος καὶ ἔτριβε μηχανικῶς τὰς χεῖρας.

— Κυρία μαρκησία, εἶπε, νομίζω ὅτι συκοφαντεῖτε τὴν ἐπαχὴν μας. Βέβαια δὲν ἔχω ν' ἀρνηθῶ ὅτι κατὰ τὸν 10' αἰῶνα κυριαρχοῦσιν αἱ θετικαὶ ἰδέαι καὶ ὅτι ἡ φυσικὴ ἀπληστία ἔκαμε πολὺ μεγάλας προόδους παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καταδικάζῃ τις ὅλους τοὺς συγχρόνους μας. Ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀφιλοκερδεῖς ἀνθρώποι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὠραιότης, ἡ ἀρετὴ, ἡ εὐφροσύνη καθιστῶσι μίαν γυναῖκα προτιμωτέραν μετὰ τῶν ἄλλων. Δὲν λέγω ὅτι γνωρίζω πολλοὺς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον γνωρίζω ἓνα.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Τοῦτο ἀπλῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ συμβολαιογράφος, ὅτι εἰς εὐγενῆ φίλος μου μόλις εἶδε τὴν δεσποινίδα Μπωλιέ τὴν ἠγάπησεν ὡς τρελλός. Ἐπειδὴ ὅμως ἤξευρεν ὅτι εἶναι ἀρραβωνισμένη μετὰ τοῦ δουκὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματά του. Τώρα ὅτε θὰ μάθῃ ὅτι εἶναι ἐλευθέρη,

θὰ ἐμιλήσῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀποδοκιμάζετε σεις τὸ διάβημά του αὐτό.

Ἡ μαρκησία παρετήρησε πρεσβητικὰ τὸν Μπασελίνο.

— Πρόκειται περὶ τοῦ κ. Φιλίππου Δερβλάυ, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Μάλιστα, κυρία μαρκησία, περὶ αὐτοῦ ἀπήντησεν ὁ συμβολαιογράφος μὲ θάρρος.

— Γνωρίζω πολὺ καλά τὰ αἰσθήματα τὰ ὅποια τρέφει ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηρουργείων διὰ τὴν κόρην μου, ὑπέλαβεν ἡ μαρκησία. Δὲν τὰ κρύπτει διόλου.

— Ἄ! διότι ἀγαπᾷ τὴν δεσποινίδα Κλαίρην καὶ αὐτὸς τὴν ἀγαπᾷ εὐλικρινῶς, ὑπέλαβε μετὰ ζωηρότητος ὁ συμβολαιογράφος. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε τὸν κ. Δερβλάυ τόσο πολὺ, ὥστε νὰ τὸν ἐκτιμῆσθε εἰς τὴν πραγματικὴν του ἀξίαν;

— Ἐξῆρω ὅτι χαίρει πολὺ καλῆς ὑπαλήψεως εἰς τὸν τόπον. Ἀλλὰ σεις, ἀγαπητέ μου Μπασελίνε, εἰσθε συνδεδεμένος μετὰ τῆς οἰκογενείας του;

— Εἶδα γεννωμένους τὸν κ. Φίλιππον καὶ τὴν δεσποινίδα Σουσάνναν, τὴν ἀδελφὴν του. Ὁ πατὴρ των εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ ὀνομάζῃ φίλον του... Καὶ αὐτὸ σὰς ἐξηγεί, κυρία μαρκησία, τὴν τόλμην, μὲ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου σὰς ἐγνώρισα τὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Δερβλάυ. Ἐλπίζω δ' ὅτι θὰ μὲ τὴν συγχωρήσετε.

(ἀκολουθεῖ)

Ούγγαριαν. Βσχάτως ἐν Φαρναξέβας ἑξακόσιοι χωρικοὶ ἤθελσαν νὰ καταλάβωσιν ἐξ ἐφόδου τὸ δημαρχεῖον. Τὸ σύνθημά των ἦτο : Δὲν θέλομεν τοὺς Ούγγρους. Ἡ χωροφυλακὴ ἀμέσως ἤνοιξε πῦρ ἐναντίον των, ὀπλισμένων με πέτρας, πελέκεις καὶ ὄπλα. Δέκα χωρικοὶ ἐφονεύθησαν καὶ δύο στρατιῶται. Αὐτοὶ εἶνε οἱ Αὐστριακοὶ, οἵτινες θέλουν τοὺς Μακεδόνας ὑπηκόους.

Προμηνύονται καὶ ἐν Βοσνίᾳ καὶ πάλιν παραχαί, τὸν Ὀκτώβριον, διότι ἐνεργαῖνται τὸν μῆνα αὐτὸν κλήρωσις καὶ στρατολογία· οἱ δὲ Βοσνιακοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ὄρεξιν νὰ ὑπερετώσιν ὡς Αὐστριακοὶ.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ αὐστριακῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τρεῖς ἐπίσημοὶ ἐφημερίδες κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς, ἡ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων καὶ ὁ Χρόνος τῶν Παρισίων ὡς καὶ ἡ Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας ἐνασχολούμεναι μετὰ αὐστριακὰ ὄνειρα ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἢ τῆς Ἰλλυρικῆς, ἀν θέλετε, καταντῶσι καὶ αἱ τρεῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα : νὰ τὰ νομίζουσιν ὄνειρα μόνον. Καὶ αἱ τρεῖς, σχολιάζουσαι τὸ πολιτικὸν δοκίμιον τοῦ Καλλῶυ περὶ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῆς Ούγγαρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν συμμερίζονται διόλου τὴν βεβαιότητα αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ούγγαρία προώρισται νὰ ἐκπολιτίσῃ ἡμᾶς τοὺς Ἀνατολίτας. Ἡ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ὑπεμνησκουσα τὸν μεταξὺ νοτίων Σλάβων καὶ Ούγγρων ἀνταγωνισμόν, ἀναφέρει τὸ λόγιον Ἀγαθαγγέλου τινὸς σλαβῆ, Λουὶ Γκαῖν, ὅστις εἶπέ ποτε : ἡ Εὐρώπη στηρίζεται ἐπὶ τριγωνικῆς λύρας, καὶ ἡ λύρα αὕτη εἶνε ἡ Ἰλλυρία. Ἡ λύρα αὕτη ἐξικνεῖται ἀπὸ Βιλάν μέχρι Βάρνης καὶ Σκόδρας· αἱ χορδαὶ τῆς λύρας δὲ εἶνε ἡ Καρινθία, Ἰστρία, Κραίν, Κροατία, Σλαβωνία, Δαλματία, Βοσνία, Μαυροβούνιον, Ἑρζεγοβίνα, Σερβία, Βουλγαρία καὶ Νότιος Ούγγαρία. Αἱ χορδαὶ ὅμως αὗται δὲν ἀποτελοῦσι συμφωνίαν καὶ χρειάζεται ἀγὼν διὰ νὰ τὰς φέρῃ εἰς ἁρμονίαν. «Τίς θὰ ἐφάνταζετο ἐν ἔτει 1835, ὅτε ὁ Γκαῖν ἔγραψε ταῦτα, ὅτι ἡ Ούγγαρία μίαν ἡμέραν θ' ἀπεπειράτο νὰ χορδίσῃ τὴν λύραν αὕτην, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι τὸ πρῶτον κούρδισμα θὰ ἐσήμαινεν ἐμβατήριον ἐναντίον τῆς Ούγγαρίας ; » Ἡ δὲ Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας, ἡ συνήθως τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῆς λαμβάνουσα ὑπὸ τῆς ἀρχιγραμματείας τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, λέγει : «Ἡ αὐστρουγγρική μοναρχία διατελεῖ εἰς πολὺν παράδοξον θέσιν. Οἱ πολιτικοὶ αὐτῆς κατάρθρωσαν νὰ ἐμποδίσωσι τὴν μεγάλην ἰδέαν τῶν Σέρβων, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἔφεραν εἰς φῶς τὴν μεγάλην ἰδέαν τῶν Κροατῶν. Οὕτε ἐμπρὸς οὔτε πίσωμποροῦν νὰ πᾶνε μετὰ τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίαν. Κατάστασις τοιαύτη δὲν μπορεῖ νὰ διαρκέσῃ.»

Ὁ νέος στρατηγὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Βουλγαρίας εἶνε ὁ στρατηγὸς Δεσσόβος, Ρῶσος ἐννοεῖται, δι' οὗ καὶ πάλιν ἔχει ἴς τὰ χεῖρά της ἡ Ρωσία τὸν βουλγαρικὸν στρατόν.

Ὁ Δζῶν Λεμοᾶ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων δὲν συμφωνεῖ δυστυχῶς μετὰ τὸν κ. Φιλήμονα τοῦ Αἰῶνος· καμμίαν πολιτικὴν σπουδαιότητα δὲν ἀποδίδει εἰς τὸ ταξεῖδι τοῦ ἀλάδστονος εἰς Κοπενάγην. Λέγει μάλιστα ὅτι εἶνε μεγάλη ἀνόησις νὰ φαντάζεται κανεὶς ἀγγλορωσικὴν ἔνωσιν ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Αἱ ἐκλογαὶ ἐν Σερβίᾳ ὅπου ἐνίκησαν οἱ φιλελεύθεροι—δηλ.

οἱ ρωσόφρονες, διότι κατὰ παράδοξον ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κρατοῦντα ἐτίσημον ρωσικὸν δεσποτισμόν, ἐλευθερία ἐν Βουλγαρία καὶ Σερβίᾳ μέχρι τῆς ὥρας θὰ πῆ σλαβισμὸς—ἀπασχολοῦσι πολὺ τὸν γερμανικὸν τύπον. Θεωρεῖται ὅχι ὡς ἀπίθανος, ἀλλ' ὡς ἀδύνατος ὁ σχηματισμὸς ὑπουργοῦ Ρίστιτς, τοῦ Ναπᾶ τούτου τῶν Σέρβων. Ἄν τυχόν ὅμως ἐκραγῇ ἐπανάστασις ἐναντίον τοῦ Μιλάνου, προμηνύεται στρατιωτικὴ αὐστρουγγρική ἐπέμβασις. Ἡ δὲ Ρωσία τί θὰ κάμῃ ;

Καὶ ὁ Χρόνος τῶν Παρισίων σχολιάζων τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης λέγει, μολοντί διάφορα συμφέροντα μεγάλων δυνάμεων συγκρούονται, καμμία ἐν ταῦτοις δὲν θέλει τολμήσει νὰ ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον. Ὁ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρωσίας πόλεμος ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀκόμη θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἦνε πεσοπόλεμος, ἦτοι θὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῆς Χερσονήσου. Ἐν περιπτώσει πολέμου ὁ Βίσμαρκ βεβαίως θὰ συνδράμῃ τὴν Αὐστρίαν, βεβαιώτατα ὅμως, ὅταν ἔλθῃ ὁ λογαριασμὸς, θὰ προσαρτήσῃ τὴν δυτικὴν Πολωνίαν μετὰ τῆς Βαρσοβίας. Λαμβάνων δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς πολεμικὰς δυνάμεις, ἐκάστης τῶν δυνάμεων, συμπεραίνει ὅτι δὲν θ' ἀρχίσῃ χειρῶν ἀδίκων ἢ Ρωσία ὅταν πρὸκηται νὰ πολεμήσῃ κατ' Αὐστρίαν ἐμοῦ καὶ Γερμανίας· Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, βεβαίως λέγει δὲν θὰ περιορισθῇ μετὰ τῆς Γαλλίας εἰς πρόσωπον ἀπλοῦ θεατοῦ. Ὁ κανονισμὸς τοῦ μέλλοντος τῆς Ἀνατολῆς ἀδύνατον νὰ λάβῃ χώραν χωρὶς τῆς συμμετοχῆς τῆς μεγάλης ἐν τῇ Μεσογείᾳ δυνάμεως.

Ἀνυπομόνως ἀναμένουσιν εἰς Παρισίους τὸν βασιλεῖα τῆς Ἰσπανίας, ὅστις ἀφῶς τελειώσῃ τὸ προσκύνημά του εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν γειτονίσαν Γαλλίαν. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου θέλει ὑποδεχθῇ αὐτὸν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συνοδευόμενος ὑφ' ὅλων τῶν ὑπουργῶν. Πεζικὸν καὶ ἵπτικὸν θέλουσι τῷ ἀπονείμει στρατιωτικὰς τιμὰς.

Ἐκ τοῦ σταθμοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἰλῶν ἵπτικῶν, θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἰσπανικὴν πρεσβείαν.

Αἱ δοθησόμεναι ἑορταὶ ἔσονται ὡς ἑξῆς :

Ἐκδρομὴ κίνηγητικὴ μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς Μαρσὺ.

Τὸ ἑσπέρας μέγα γεῦμα εἰς τὰ Ἡλύσια. Ἀκολουθεῖ ἔκτακτος παράστασις εἰς τὸ Μελόδραμα.

Τὴν ἐπιούσαν γυμνάσιον εἰς τὸ Πολύγωνον. τὸ ἑσπέρας ἔκτακτος παράστασις εἰς τὸ Γαλλικὸν Θέατρον !

Καὶ πᾶσι λέωντας !

Ἰδοὺ πῶς οἱ γάλλοι δημοσιογράφοι λαλοῦσιν περὶ τοῦ στρατοῦ των καὶ τοῦ στρατοῦ ἐν γένει : Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐκλεγεῖ τὸ στάδιον τῶν ὄπλων γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι περιβαλλόμενος τὸ στρατιωτικὸν ἔνδυμα ποιεῖται θυσίαν τῆς ζωῆς του. Ἡ ἀτολμία δὲν τῷ εἶνε ἐπιτετραμμένη χωρὶς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς καὶ τῆς τάξεώς του. Βρεῖδεταί οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θάρρους τῶν συναδελφῶν του, ἐπὶ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ συντάγματος εἰς ὃ ἀνήκει, τῆς ἐπιρροῆς ἣν ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἡ κυματίζουσα σημαία κατὰ τὴν μάχην, τῆς παραφορᾶς του, ἐκ τῆς μεθυσκούσης πυρίτιδος, ἐπὶ τοῦ κρότου τῶν τυμπάνων ὅστις τὸν θερμαίνει, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ ἀγῶνος

